

3 พี่น้องสกุล "ปริศนานันท์กุล" ทายาทของ **สมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล** รองประธานสภาผู้แทนราษฎร กลายเป็นศิษย์วิวัฒน์ที่เริ่มหันไปค้าหลักทรัพย์เอง และในฐานะลูกชายคนกลาง **กรวีร์ ปริศนานันท์กุล** ที่เพื่อน ๆ เรียกว่า แรมป์ มีตำแหน่งนายกองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(อมธ.) คนรุ่นใหม่ไฟแรงที่เรียนอยู่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ปี 3 ถูกเราเชิญชวนให้มานั่งคุยถึงกิจกรรมในมหาวิทยาลัย และการทำงานเพื่อสังคม ว่า..

● มาทำกิจกรรมมหาวิทยาลัย อมธ. ได้อย่างไร

สมัยเรียนที่สวนกุหลาบฯทำกิจกรรมมาก่อน เคยได้ริเริ่มเลือกเป็นประธานนักเรียน พอเข้า อม. ที่ๆ ชวนทำ อมธ. เป็นเรื่องบังเอิญ ไปเห็นประกาศรับสมัครสมัครใจทำกิจกรรมทุกประเภท ที่ๆ ก็ชวนสมัครพรรคพวกเพื่อโตม ปีนี้แล้วผมเป็นผู้ช่วยอุปนายกฝ่ายนอก ปีนี้ได้มาเป็นนายก อมธ. ซึ่งอยากทำงานที่เป็นภาพรวมทั่วทั้ง อมธ.

● กิจกรรมที่ทำและการเรียนรับผิดชอบอย่างไร โครเรียนบ่อยไหม

มีสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบมากขึ้น เดิมเป็นอุปนายกฯรู้แค่งานตัวเองและงานภายในบางเรื่อง พอเป็นนายก อมธ. ต้องรู้ทุกเรื่อง ลงไปดูแลทั้งหมดค่อนข้างจะยุ่ง ต้องแบ่งเวลาให้ดี เป็นเรื่องที่

พูดง่ายแต่ทำยาก ผมต้องใช้เวลากลางคืนอ่านหนังสือ มีเวลาอ่านวันละประมาณ 4 ชั่วโมง แต่

อาจารย์ในมหาวิทยาลัยไม่ทำอะไรเพราะทุกคนทำเหมือนกัน แต่เวลาติดต่อประสานงานภายนอกจะ

กรวีร์ ปริศนานันท์กุล

ความหมายของกิจกรรมเพื่อสังคม

ก็науมีใจที่กระตือรือร้นระดับไว้ไม่ต่ำกว่า 3 เวลาโตเรียนแล้วแต่จำเป็นจริงๆ ก็มีบ้างส่วนมากจะเลือกตัวที่คิดว่าอ่านหนังสือเองก็ได้ แต่พยายามจะเลี่ยงตัวที่เป็นวิชาคำนวณไม่อย่างใด

● ความที่เป็นลูกนักการเมืองมีผลต่อภาพลักษณ์หรือไม่

มีบ้างพอสมควร กับเพื่อน ๆ กับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยไม่ทำอะไรเพราะทุกคนทำ

ได้เปรียบนิดหนึ่ง เขาจะถามว่า เป็นอะไร เขาจะคุยกับเราเป็นกันเอง เวลาขอความช่วยเหลือจากข้างนอกได้รับการอำนวยความสะดวกดีครับ

● คุณพอแนะนำอะไรบ้าง อยากเป็นนักการเมืองหรือไม่

จะปรึกษากับพ่อเสมอ เหมือนเป็นที่ปรึกษาส่วนตัว (หัวเราะ) แต่พอไม่คุยบ้างก็ต้องทำอย่างนั้นอย่างนั้น พ่อจะย้ำเสมอว่าอย่าได้ ยิ่งสูงขึ้นไปยิ่งต้องทำตัวให้ต่ำเท่านั้น คือให้รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน มีสัมมาคารวะในการเข้าหาผู้ใหญ่ รู้จักที่จะวางตัวกับเพื่อน อย่างเวลาออกไปไหนข้างนอกต้องวางตัวให้ดี ห้ามพาดูขวาง

อยากเป็นนักการเมืองหรือไม่ คำตามนี้โดนถามบ่อยมากเลย คือผมไม่อย่างให้มองว่าเป็นฐานผมมองว่าทำกิจกรรมให้มหาวิทยาลัยเป็นกิจกรรมที่ทำขาย อีกอย่างการเมืองไม่ใช่เรื่องของตัวตน

อย่างพอเป็นแล้วลูกจะเป็นต่อไป มันไม่ใช่สำหรับผมเองถ้าเห็นว่ามีเหมาะสมแล้วพร้อมก็คิดอยากจะทำ แต่ถ้าตอนนี้ยังไม่คิดไกล รอเรียนก่อนดีกว่า

● ทำกิจกรรมมากคิดว่าได้อะไรไปแล้วบ้าง

ให้หลายอย่างครับ คนที่ไม่เคยทำอะไรไม่รู้ เดี๋ยวให้ฟังก็ไม่วางมาลองทำดู ผมทำมาตั้งแต่มัธยม ได้รับประสบการณ์ ได้รู้จักคนมากขึ้น สังคมกว้างมาก ได้รู้ว่าการทำงานกับคนหมู่มากจะทำอย่างไร ต่างคนก็ต่างความคิดเห็นเราจะทำอย่างไรให้รวมความเห็นนั้นมาทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และก็ต้องมีความอดทน รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น เป็นเรื่องที่ไม่สามารถหาได้จากในห้องเรียน คือจะต้องเข้ามาทำเอง อยากให้เพื่อนๆ เข้ามาลองทำกันดูแล้วจะรู้ว่าเป็นอย่างไร

● กิจกรรมยุคนี้มองว่าต่างจากอดีตอย่างไร

ถ้าเทียบกับอดีตช่วงเหตุการณ์ 6 ตุลาฯ ช่วงนั้นนักศึกษาถูกปิดกั้นไม่ได้รับอิสระที่จะคิดหรือทำกิจกรรมใดๆ แต่ปัจจุบันให้โอกาสทุกอย่าง มีโอกาสมากแต่นักศึกษายังถอยห่าง ไม่ค่อยสนใจทำกิจกรรม ทั้งๆ ที่กิจกรรมให้ประสบการณ์ที่ดีกับเรานะ มันจำลองโลกจริงๆ ให้เราได้สัมผัสก่อนถึงเวลาจริงๆ ผมเคยคุยกับรุ่นพี่ ที่จบไปเขาบอกว่าคนที่ทำกิจกรรมมาก่อนกับคนที่ไม่ทำเวลาทำงานจะแตกต่างกันมาก

ทาง อมธ.ปีนี้จะพยายามสนับสนุนให้นักศึกษาทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น คือนักศึกษาที่คิดว่ามีโครงการน่าสนใจ เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมถ้าอยากทำก็เสนอโครงการมา ผมจะช่วยในการประสานงานให้ อย่างตอนนี้คิดว่าจะทำเป็นปฏิบัติ: หารางกิจกรรมของทั้งมหาวิทยาลัยฯ แต่ละเค็ดม ชุมชน หรือชมรมไหนมีกิจกรรมอะไรกันบ้าง ก็อยากให้เห็นคนมาทำกิจกรรมมหาวิทยาลัยกันมากขึ้น เพราะการทำกิจกรรมไม่ใช่เรื่องน่าเบื่อ มีอะไรให้กันวามากมาย

หนุ่มแชมป์ปิดท้ายว่า อย่างน้อยๆ ทำให้เราได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น ซึ่งพูดไปแล้วก็อยากให้เพื่อนๆ น้องๆ ลองมาลงมือทำด้วยตัวเอง แล้วจะรู้ดีที่พูด